

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der kan på det her område ikke tænkes noget større tilbageskridt, end at man rokker ved det princip, at det er Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg, der er sidste instans i menneskerettighedsspørgsmål, og det er det princip, man rokker ved.

Jeg kan faktisk ikke se, at man kan bibringe det europæiske menneskerettighedssystem, som er unikt i hele verden, og som er en umistelig værdi, større skade end ved at indføre et konkurrerende retssystem, hvor vi ikke kan få garanti for, at alle menneskerettighedssager i sidste instans afgøres af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Det glæder mig da, at hr. Knud Erik Hansen nu erkender, at der er visse ting, der må gøres bedre. Det er i al beskedenhed, hvad jeg har prøvet at arbejde for. Måske skulle man tænke over det endnu en gang, før man fremsætter forslag til vedtagelse, der godkender det her. Det er så bare en opfordring til overvejelse for hr. Knud Erik Hansen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Det er på sin vis svært at være imod, når talen om menneskerettigheder er på dagsordenen, som den også er i relation til EU's charter om grundlæggende rettigheder. Jeg sagde da også i forbindelse med forespørgselsdebatten, som vi havde i foråret, at det i enhver sammenhæng er udmærket, når menneskerettigheder diskuteres, og for den sags skyld kan det også være udmærket, når øvelsen gøres i EU-regi.

Problemet ved hele den her øvelse, som er gjort i EU, er set med Kristeligt Folkepartis øjne, at udgangspunktet først og fremmest har været, at charteret er blevet lanceret som led i en egentlig forfatningskamp i EU, og at det her ikke er slut med, at der kan vedtages et politisk dokument i forbindelse med topmødet i Nice, men først for en stor del af medlemslandenes vedkommende, når disse grundlæggende rettigheder er indskrevet i EU's traktatgrundlag.

Dermed kan man jo komme i den situation, som også var problemstillingen i den diskussion, der var mellem hr. Keld Albrechtsen og hr. Knud Erik Hansen for lidt siden, at man får opstillet to konkurrerende retssystemer, og at vi i virkeligheden på den baggrund kan være med

til at underminere både den europæiske menneskerettighedskonvention og Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg, og det vil på mange måder være ulykkeligt.

Alle EU-lande har tiltrådt den europæiske menneskerettighedskonvention, alle EU-lande er medlemmer af Europarådet og dermed også underlagt det regime, der er der, sammen med de lande, som altså i dag ikke er medlemmer af EU, og netop derfor er det set med Kristeligt Folkepartis øjne vigtigt, at vi ikke får vedtaget et konkurrerende regelsæt.

Derfor kan man selvfølgelig vælge at sige, at det er positivt, at charteret i første omgang her i forhold til topmødet i Nice kun skal vedtages, som det ser ud nu, altså som et politisk dokument, og altså ikke direkte indskrives i Traktaten, velsagtens også alene af den grund, at det simpelt hen ikke kan lade sig gøre, som teksten ser ud nu.

Regeringen har i de svar, der er afgivet til Folketinget på spørgsmål fra medlemmer af Tinget, understreget gang på gang, og det blev også understreget i dag af de to ministre, at vedtagelsen af charteret for grundlæggende rettigheder ikke ændrer på den retstilstand, som allerede er gældende i dag.

Det gør jo, at man med rette sådan lidt polemisk kan spørge, jamen hvad i alverden skal vi så med det charter, hvis det endelig er det? Så kan man selvfølgelig sige, at der er nogle rettigheder, som ikke kommer til udtryk i den europæiske menneskerettighedskonvention, og at vi dermed har et mere ajourført dokument.

Javel, men man kan jo også sige, at det, som er tilfældet med charteret, er, at i bedste fald har det ikke nogen betydning. I værste fald kan det være med til at underminere den europæiske menneskerettighedskonvention og også Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg, sådan som vi ser det.

Jeg skal ikke undlade at sige, at vi synes faktisk, at det her set fra Kristeligt Folkepartis side er et svært spørgsmål, fordi vi jo altså på den ene side hører til blandt de partier, der meget gerne taler for menneskerettighederne og også gerne ser, at lande – for den sags skyld også EU – er forpligtet herpå, men som altså ikke på den anden side vil være med til at så usikkerhed om nogle af de veletablerede institutioner, vi har i dag også på europæisk plan: Europarådet, den europæiske menneskerettighedskonvention og også Domstolen i Haag.